

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 490
van **FREYA SAEYS**
datum: 26 maart 2015

aan **PHILIPPE MUYTERS**
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE EN SPORT

Bedrijven - Druggebruik op de werkvloer

Op 23 februari jongstleden overhandigde het Nederlandse Trimbos-Instituut zijn nota "Stategische Verkenning Uitgangsdugs 2015" aan Staatssecretaris Martin van Rijn.

De vaststellingen van het Trimbos-Instituut zijn verontrustend. Het gebruik van uitgangsdugs is sterk verbonden met het uitgaansleven, meer specifiek dancefestivals en -party's waardoor druggebruik voor een grote groep mainstreamjongeren een realiteit is geworden. Het gebruik van die uitgangsdugs ligt bij de groep jongeren van 16 tot 24 jaar, relatief hoog in Nederland. Onderzoek in Nederland toont immers aan dat het gebruik van XTC onder frequente party- en clubbezoekers rond de 60% ligt. Het taboe om zichtbaar onder invloed te zijn van drugs lijkt steeds minder groot te zijn omwille van het feit dat het makkelijk te verkrijgen is en de kostprijs van uitgangsdugs, in het bijzonder XTC, vrij goedkoop is. Drugs zijn met andere woorden genormaliseerd. De gemiddelde dosering MDMA (de werkzame stof) in XTC-pillen is de laatste jaren ongekend hoog. Bijna de helft van de tabletten bevat een dosering van meer dan 150 mg MDMA, maar er zijn ook tabletten met meer dan 300 mg waardoor de gezondheidsrisico's uiteraard aanzienlijk toenemen. Het Trimbos-Instituut zocht een aantal mogelijke verklaringen voor het gebruik van uitgangsdugs. Eén van de verklaringen lijkt relevant voor de minister van Werk. Uitgangsdugs worden gebruikt om te ontsnappen aan de hoge maatschappelijke druk om te presteren in de huidige maatschappij.

Een recent artikel in Knack laat zien dat de resultaten van de verkenning van het Trimbos-Instituut ook gelden voor Vlaanderen. Uit dat artikel blijkt dat een XTC-pil 2 euro kost, dat ouders en grootouders weten van het druggebruik en dat aanvaarden en dat gebruikers hun toevlucht zoeken tot uitgangsdugs om de stress van hun drukke professionele leven af te schudden.

1. Beschikt de minister over gegevens die wijzen op:
 - een verhoogd gebruik van drugs van werknemers of van zelfstandigen op de werkvloer;
 - een toegenomen aanwezigheid van werknemers of zelfstandigen die (symptomen vertonen dat ze) onder invloed van drugs naar het werk komen en hun job uitoefenen?
2. Zo ja, worden er verschillen vastgesteld inzake problemen naar aanleiding van druggebruik naargelang:
 - de sector,
 - de aard van de job,

- de functie (uitvoerend vs. kader en leidinggevend, arbeiders vs. bedienden, hooggeschoold vs. laaggeschoold...);
 - de leeftijd;
 - werknemers tot een kansengroep behoren?
 -
3. a) Worden bedrijven gestimuleerd om de drugproblematiek te detecteren en actieplannen te ontwikkelen voor afkickprogramma's en het voorkomen van factoren die druggebruik op de werkvloer in de hand kunnen werken?
- b) Zo ja, hoe?
- c) Zo neen, op welke manier zal hiervan werk worden gemaakt?
4. a) Welke maatregelen nemen bedrijven om stress op het werk te reduceren?
- b) Voorziet Vlaanderen in begeleiding van bedrijven om hen in die opdracht te ondersteunen ?
5. a) Monitort Vlaanderen op enige wijze professioneel gerelateerde stress?
- b) Zo ja, wat zijn de resultaten.

ANTWOORD

op vraag nr. 490 van 26 maart 2015

van **FREYA SAEYS**

1. Bedrijven sensibiliseren over het voeren van een preventief alcohol en drugbeleid op de werkvloer past in het kader van het beleid m.b.t welzijn op het werk. Dit is federale materie. Als Vlaams minister bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid heb ik daarom geen zicht op cijfermateriaal en/of een aanpak terzake.
2. Zie vraag 1.
3. Zie vraag 1.
4. a) Werkdruk, emotionele belasting, arbeidsomstandigheden, en ondersteuning geboden door de direct leidinggevenden zijn belangrijke determinanten ten aanzien van werkstress. Door hier op in te werken, kunnen bedrijven preventief werken om stress op het werk te verminderen.

b) De preventie van stress op het werk behoort in globo tot het arbeidsrecht en is derhalve ook een federale bevoegdheid.
5. a) Ja. De indicator werkstress wordt tot op heden driejaarlijks opgevolgd aan de hand van de werkbaarheidsmonitor van de Stichting Innovatie & Arbeid.

b) De meest recente meting vond plaats in 2013. Uit deze meting werd vastgesteld dat de werkbaarheidsgraad licht gestegen is (naar 54,6% voor werknemers en 51,4% voor zelfstandigen). Deze stijging is vooral te wijten aan vooruitgang op het vlak van leer- en motivatiebeleid, en combinatie werk-gezin. Met betrekking tot werkstress blijven we vooralsnog ter plaatse trappelen.